

ΚΕΦ. Β.

II. Τῶν δ' ὁμοιομερῶν κοινότατον μὲν ἔστι τὸ αἷμα πᾶσι τοῖς ἐναίμοις ζῷοις καὶ τὸ μόριον ἐν ᾧ πέφυκεν ἐγγίνεσθαι (τοῦτο δὲ καλεῖται φλέψ), ἔπειτα δὲ τὸ ἀνάλογον τούτοις, ἵχωρ καὶ ἴνες, καὶ ὁ μᾶλιστα δῆτι τὸ σῶμα τῶν ζῷών, ἡ σάρξ καὶ τὸ τούτῳ ἀνάλογον ἐν ἐκάστῳ μόριον· ἔτι ὄστοιν καὶ τὸ ἀνάλογον τούτῳ, οἷον ἄκανθα καὶ χόνδρος· ἔτι δὲ δέρμα, ὑμὴν, νεῦρα, τρίχες, ὄνυχες, καὶ τὰ ὄμολογούμενα τούτοις· πρὸς δὲ τούτοις πιμελή, στέαρ καὶ τὰ περιττώματα· ταῦτα δ' ἔστι κύρπος, φλέγμα, χολὴ ἔκανθὴ καὶ 10 μέλαινα. (2) Ἐπεὶ δὲ ἀρχῇ ἔοικεν ἡ τοῦ αἵματος φύσις καὶ ἡ τῶν φλεβῶν, πρῶτον περὶ τούτων λεκτέον, ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ τῶν πρότερον εἰρηκότων τινὲς οὐ καλῶς λέγουσιν. Αἴτιον δὲ τῆς ἀγνοίας τὸ δυσθεώρητον αὐτῶν. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς τεθνεῶσι τῶν ζῷών ἀδηλος ἡ φύσις τῶν κυριωτάτων φλεβῶν διὰ τὸ συμπίπτειν εὐθὺς, ἔξιόντος τοῦ αἵματος, μᾶλιστα ταύτας (ἐκ τούτων γὰρ ἐκχεῖται ἀθρόον, ὥσπερ ἐξ ἀγγείου· καθ' αὐτὸν γὰρ οὐδὲν ἔχει αἷμα, πλὴν ὀλίγον ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ πᾶν ἔστιν ἐν ταῖς φλεψῖν), ἐν δὲ τοῖς ζῶσιν ἀδύνατον εἶναι θεάσασθαι, πῶς ἔχουσιν· ἐντὸς γὰρ ἡ φύσις αὐτῶν. 20 Ωσθ' οἱ μὲν ἐν τεθνεῶσι καὶ διηρημένοις τοῖς ζῷοις θεωροῦντες τὰς μεγίστας ἀρχὰς οὐκ ἔθεώρουν· οἱ δὲ ἐν τοῖς λελεπτυσμένοις σφόδρα ἀνθρώποις ἐκ τῶν τότε ἔξωθεν φαινομένων τὰς ἀρχὰς τῶν φλεβῶν διώρισαν. (3) Συέννεσις μὲν [γὰρ] ὁ Κύπριος ιατρὸς τόνδε τὸν τρόπον· « Αἱ φλέβες αἱ παχεῖαι